

Οι Αιτωλοακαρνανέες, κάτοικοι του μεγαλύτερου νομού της χώρας, από τους πιο ευλογημένους σε παραγωγική γη και με δεδομένες τις προοπτικές ανάδειξής του σε αναπτυξιακό πρότυπο για όλη την περιφέρεια, βιώνουν τη μνημονιακή υποταγή της κυβέρνησης όχι μόνο ως υποζύγια της επαχθούς και παταγωδώς αποτυχημένης πολιτικής της (για τη συνέχιση της οποίας, προ οδυνηρού αδιεξόδου μετά και την τρίτη αναθεώρηση της τοκογλυφικής σύμβασης με τους πιστωτές της χώρας, επιχειρεί προβοκατόρικα την αναζήτηση συνενόχων στην αξιωματική αντιπολίτευση) αλλά και ως μάρτυρες της ολοκληρωτικής οικονομικής κατάρρευσης με την οποία απειλείται ο τόπος τους.

Η κυβέρνηση της Τρόικας, στο διάστημα των μηνών που ενεργεί ως εντολοδόχος των συμφερόντων του διεθνούς τραπεζικού καρτέλ και των πολυεθνικών που караδοκούν για την αρπαγή του εθνικού πλούτου, απαξίωσε συντριπτικά την Αιτωλοακαρνανία και εξαπάτησε θρασύτατα τους ανθρώπους του τόπου (βλέπε φιάσκο Αστακού).

Ο νομός μας έπρεπε να είναι ένας από τους πιο πλούσιους της χώρας και το παραγωγικό δυναμικό του στην πρώτη γραμμή της ανάπτυξης σε όλα τα επίπεδα ευκαιριών, επενδυτικών και απασχόλησης. Υπό το ζυγό του Μνημονίου τείνει να μετατραπεί σε έναν από τους φτωχότερους και εάν δεν ανατραπούν οι αυτοκτονικές εθνικά κυβερνητικές πολιτικές τον επόμενο χρόνο θα έχει μετατραπεί σε ερημοποιημένη οικονομική ζώνη. Δραματική επιβεβαίωση, η πρωτοφανής κρίση στους τομείς παραγωγής που από δεκαετίες αποτελούν εισοδηματικούς και εργασιακούς πυλώνες για τον τόπο: Πρώτιστα τον γεωργικό κλάδο (ειδικά τους ελαιοπαραγωγούς) και τον αλιευτικό, που έχει ταυτιστεί με δυναμικές εξαγωγές εξαιρετικής ποιότητας και μοναδικών σε μεσογειακό επίπεδο προϊόντων. Ο νεοπτωχισμός σκιάζει ολόκληρο το νομό. Η αγροτική και η κτηνοτροφική ανάπτυξη αργοπεθαίνει, καθώς οι αγρότες διανύουν μια από τις χειρότερες οικονομικές συγκυρίες μεταπολεμικά και οι επιδοτήσεις για την οικονομική τους ενίσχυση παραμένουν εκτός ατζέντας, αν όχι στο ράφι των αζήτητων για την κυβέρνηση. Το κόστος παραγωγής βουλιάζει στη λιμνοθάλασσα των καμίων τον αλιευτικό τομέα, που αδυνατεί να απεγκλωβιστεί από τον κλοιό της μείωσης των εσόδων τους.

Οι πολυδιαφημισμένες κυβερνητικές «στρατηγικές» για την πράσινη ανάπτυξη, που το τελευταίο εξάμηνο συνοδεύτηκαν από την εκρηκτική προπαγάνδα περί «ευκαιριών» μόνιμου και σταθερού εισοδήματος μέσω των επενδύσεων σε μικρά φωτοβολταϊκά πάρκα, αποδείχθηκαν μη υλοποιήσιμες, καθώς οι τράπεζες συνεχίζουν να διατηρούν σφιχτά κλειστές τις στρόφιγγες του δανεισμού. Η φύσκα των ενεργειακών επενδύσεων στην Αιτωλοακαρνανία ήδη έσκασε.

Το ποσοστό της ανεργίας στο νομό έχει απογειωθεί στο 20%. Και προεξοφλείται ότι θα αυξηθεί υπό τον καθημερινό καταιγισμό λουκέτων, με ότι αυτό συνεπάγεται για την κοινωνική ισορροπία και την αποτροπή της εγκατάλειψης του τόπου από τη νεολαία, που ήδη έχει πάρει το δρόμο της εσωτερικής και εξωτερική μετανάστευσης προς αναζήτηση εργασίας. Ο νομός ερημώνεται και η ελπίδα των νέων για ένα καλύτερο αύριο, κοντά στις οικογένειές τους και με τη βούληση να δράσουν ως ενεργοί πολίτες στον τόπο καταγωγής τους, σβήνει.

Μεγάλα έργα συγκοινωνιακών υποδομών που δρομολογήθηκαν για να δώσουν μια νέα αναπτυξιακή πνοή στον τόπο έχουν μπλοκάρει λόγω κρατικής στάσης χρηματοδοτήσεων. Η Ιόνια Οδός, ο δυτικός άξονας Αντιρρίου - Ιωαννίνων - Κακκαβιάς, έργο ζωτικής σημασίας για την Αιτωλοακαρνανία και ολόκληρη τη δυτική Ελλάδα, αναγνωρίζεται και από την κυβέρνηση ότι υπάρχει πιθανότητα να μην ολοκληρωθεί ακόμα και με καθυστέρηση δεκαετίας, αν όχι δεκαετιών.

Τα αρδευτικά δίκτυα του νομού - άλλο λιμνάζον ζήτημα - καθώς και τα εγγειοβελτιωτικά έργα δεν εγγυώνται (λόγω φθοράς, βλαβών στο δίκτυο μεταφοράς του νερού, υψηλού κόστους συντήρησης) την ομαλή ολοκλήρωση της καλλιεργητικής περιόδου.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η ύδρευση της Παντάναςσας - Παραβόλας από τον σύνδεσμο Αγρινίου. Το εισόδημα χιλιάδων αγροτικών οικογενειών διακυβεύεται.

Οι επιστήμονες εκπέμπουν αλληπάλληλα σήματα κινδύνου για τους υδροβιότοπους, που θρέφουν ολόκληρη την αλιευτική βιομηχανία. Ο κίνδυνος να αφανιστεί κάθε είδος αλιείας τα επόμενα χρόνια είναι πια επαληθεύσιμος αλλά η κεντρική διοίκηση, τα αρμόδια υπουργεία, συνεχίζουν να κωφεύουν ανεξήγητα στο αυτονόητο: Να στελεχωθούν ταχύτατα και να ενεργοποιηθούν οι υπηρεσίες διαχείρισης υδάτων, ώστε να εκπονηθεί εθνικό πρόγραμμα διαχείρισής - και εντός του νέου πλαισίου να συνταχθούν μελέτες και να αποφασιστούν με τη σύμφωνη γνώμη των τοπικών φορέων μέτρα τα οποία θα υποστηρίζουν το θαλάσσιο οικοσύστημα. Πρωταρχικός στόχος, η ολοκλήρωση των έργων προστασίας του οικοσυστήματος του Αμβρακικού κόλπου στις περιοχές Αιτ/νίας, Άρτας και Πρέβεζας (βιολογικοί καθαρισμοί, ΧΥΤΑ και απονιτροποίηση περιοχών). Ποιος ακούει στη «γενική κυβέρνηση» των Αθηνών;

Στον τομέα της εκπαίδευσης: Αντί να αρχίσουν συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων, όπως ορίζεται από τον «Καλλικράτη», και να δρομολογηθούν έργα που θα σχετίζονται με την επίλυση κτιριακών προβλημάτων και (ολοκληρωμένων πλην ανενεργών) σχεδιασμών προς ανέγερση νέων μονάδων, οι αποκρουστικές εικόνες των σχολείων - κοντέινερ παραμένουν μόνιμα πλάνα τριτοκοσμικού στιγματισμού του νομού και αναγκαστικής εξαθλίωσης εκατοντάδων οικογενειών. Στη δημοτική ενότητα Ανακτορίου υπάρχουν τέτοια σχολεία, που ακόμα «λειτουργούν» (από το σεισμό του 2003), όπως και στη Βόνιτσα (και τις γύρω περιοχές).

Η ανάπτυξη αποτελεί το κλειδί για να ανοίξουμε το σκοτεινό κελί της κατοχικού τύπου οικονομικής καταβράθρωσης που βιώνει η χώρα. Η ανάπτυξη θα αποδεσμεύσει τις παραγωγικές δυνάμεις, για να ανασάνουμε από την ύφεση και τον στασιμοληθωρισμό του Μνημονίου. Η τύχη της Αιτωλοακαρνανίας, εάν δεν σχεδιαστούν πολιτικές άμεσα εφαρμόσιμες έτσι ώστε να γίνει αξιοποίηση όλων των πλεονεκτημάτων του νομού (εύφορη γη, θάλασσά, λιμένες, βουνά, η πλούσια ιστορική κληρονομιά του τόπου) θα είναι η χειρότερη σε όλη την επικράτεια, ακριβώς γιατί ο τόπος μας τα δίνει όλα αλλά οι κάτοικοί του βιώνουν τις πολιτικές του «τίποτα». Με δεδομένη την απουσία ενός γενικού σχεδίου για την ενίσχυση του πρωτογενούς τομέα ο παραγόμενος πλούτος όπως χρόνο με το χρόνο

"Δραματικά σήματα κινδύνου από την Αιτωλοακαρνανία" του Ν. Καραπάνου

Συντάχθηκε απο τον/την admin

Παρασκευή, 04 Μαρτίου 2011 18:18 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 25 Μαρτίου 2011 22:22

μειωνόταν έτσι θα συνεχίσει να μειώνεται, με αποτέλεσμα να βρεθεί ο νομός στις τελευταίες θέσεις της ανάπτυξης. Κι αυτό είναι που θα πρέπει να αναστραφεί. Προτεραιότητα στην αναπτυξιακή ατζέντα πρέπει να αποτελέσει ο πρωτογενής τομέας και οι πρότυπες τουριστικές επενδύσεις. Για να συμβεί αυτό όμως πέρα των όποιων προθέσεων από το πολιτικό προσωπικό επιτάσσεται και αλλαγή νοοτροπίας. Και η αλλαγή νοοτροπίας θα πρέπει να εμπεδωθεί στη βάση των ψηφοφόρων από το πολιτικό προσωπικό, που καλείται από την πραγματικότητα των καιρών να προσπεράσει το παλαιολιθικό πολιτικά μοντέλο της καλλιέργειας ελπίδων βάσει του οποίου οι πολίτες αντιμετωπίζονται ως πελάτες και οι ψηφοφόροι ως πελατολόγιο υποψηφίων προς διορισμό στο Δημόσιο...

Του Νίκου Καραπάνου, υποψηφίου βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας στην Αιτωλοακαρνανία
Αναδημοσίευση από την εφημερίδα "Αυριανή"